ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PHILIPPE LÉGER
της 19ης Ιανουαρίου 2006 [1]

1. Με την παρούσα προσφυγή, το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί την ακύρωση των άρθρων 3, 4 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1954/2003 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2847/93 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) 685/95 και (ΕΚ) 2027/95 [2].

I — Ο κανονισμός 1954/2003

2. Βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής [3], «το Συμβούλιο θεσπίζει κοινοτικά μέτρα τα οποία διέπουν την πρόσβαση σε ύδατα και πόρους καθώς και όρους βιώσιμης άσκησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων». Ειδικότερα, η παράγραφος 2, στοιχείο στ΄, του εν λόγω άρθρου αναφέρεται σε μέτρα «περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας».

3. Ο κανονισμός 1954/2003 αποτελεί ένα από τα μέτρα αυτά. Κατά το άρθρο του 1, ο εν λόγω κανονισμός «θεσπίζει τα κριτήρια και τις διαδικασίες ενός συστήματος διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας στις ζώνες ICES V, VI, VII, VIII, IX και X και στις διαιρέσεις CECAF 34.1.1, 34.1.2 και 34.2.0».

4. Κατά το άρθρο 2, στοιχείο β΄, του ίδιου κανονισμού, η αλιευτική προσπάθεια είναι, για ένα σκάφος, «το γινόμενο της αλιευτικής ικανότητας επί την δραστηριότητα ενός αλιευτικού σκάφους» και, για μια ομάδα σκαφών, «το άθροισμα της αλιευτικής προσπάθειας που ασκείται από κάθε σκάφος της ομάδας».

5. Η δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1954/2003 διευκρινίζει ότι «[τ]ο καθεστώς που διέπει την πρόσβαση σε ορισμένες ζώνες και πόρους που καθορίζονται στα άρθρα 156 έως 166 και 347 έως 353 της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας [4] έληξαν στις 31 Δεκεμβρίου 2002. Επομένως, ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 685/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, για τη

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — ΕΕ L 289, σ. 1.

3 — ΕΕ L 358, σ. 59.

4 — Πράξη για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23, και ειδικά σ. 69 επ., στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως).

διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και αλιευτικούς πόρους της Κοινότητας [5] και του κανονισμού (ΕΚ) 2027/95 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1995, για τη θέσπιση καθεστώτος διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας που αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας [6] πρέπει να προσαρμοσθούν στο νέο νομικό πλαίσιο».

6. Επιπλέον, κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1954/2003, «[ά]λλες διατάξεις οι οποίες καθορίσθηκαν με τους κανονισμούς (ΕΚ) 685/95 και (ΕΚ) 2027/95 αποσκοπούν να δημιουργήσουν ένα σύστημα διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας, προκειμένου να αποφεύγεται αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας, και δεν συνδέονται με την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας. Οι διατάξεις αυτές είναι σημαντικές για τη διαχείριση της αλιείας και θα πρέπει να διατηρηθούν».

7. Στο πλαίσιο αυτό, η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1954/2003 εκθέτει ότι, «[γ]ια να διασφαλισθεί ότι δεν θα αυξηθούν τα συνολικά επίπεδα της υφιστάμενης αλιευτικής προσπάθειας, είναι ανάγκη να θεσπισθεί ένα νέο καθεστώς διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας στις ζώνες [και] διαιρέσεις [που απαριθμούνται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού]. Το καθεστώς αυτό περιορίζει την αλιευτική προσπάθεια βάσει της αλιευτικής προσπάθειας που ασκήθηκε στους σχετικούς τύπους αλιείας κατά την περίοδο 1998 έως 2002».

8. Το κεφάλαιο ΙΙ του κανονισμού 1954/2003 αφορά το θεσμοθετημένο κατά τα πιο πάνω καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας. Στο κεφάλαιο αυτό, το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Μέτρα για την αλίευση βενθικών ειδών [7] και ορισμένων μαλακίων και καρκινοειδών», έχει ως εξής:

«1. Εξαιρουμένης της ζώνης που ορίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, τα κράτη μέλη:

α) αξιολογούν τα επίπεδα της αλιευτικής προσπάθειας αλιευτικών σκαφών μήκους τουλάχιστον 15 μέτρων συνολικά, ως ετήσιο μέσο όρο της περιόδου 1998 έως 2002, σε καθεμία από τις ζώνες ICES και τις διαιρέσεις CECAF που αναφέρονται στο άρθρο 1 όσον αφορά τη βενθική αλιεία, εξαιρουμένης της βενθικής αλιείας που καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΚ) 2347/2002 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση ειδικών απαιτήσεων πρόσβασης και συναφών όρων που εφαρμόζονται στην αλιεία αποθεμάτων βαθέων υδάτων [8] και την αλιεία χτενιών, καβουριών και καβουρομάνων, όπως ορίζεται στο παράρτημα. Για τον υπολογισμό της αλιευτικής προσπάθειας, η αλιευτική ικανότητα του σκάφους μετριέται ως εγκατεστημένη ισχύς εκπεφρασμένη σε κιλοβάτ (kW)·

5 — Κανονισμός της 27ης Μαρτίου 1995 (ΕΕ L 71, σ. 5).

6 — Κανονισμός της 15ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ L 199, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 149/1999 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 1999 (ΕΕ L 18, σ. 3).

7 — Με τον όρο αυτόν νοούνται τα είδη που ζουν στον πυθμένα της θάλασσας ή κοντά στον πυθμένα.

8 — ΕΕ L 351, σ. 6.

β) κατανέμουν τα επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας που προκύπτουν από την αξιολόγηση σύμφωνα με το στοιχείο α΄ σε κάθε ζώνη ICES ή διαίρεση CECAF, όσον αφορά κάθε τύπο αλιείας που αναφέρεται στο στοιχείο α΄.

2. Το καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας που ορίζεται στην παράγραφο 1 δεν θίγει τα καθεστώτα που ορίζονται στα σχέδια αποκατάστασης που μπορεί να εγκριθούν από το Συμβούλιο.

3. Όταν εγκριθεί από το Συμβούλιο σχέδιο αποκατάστασης που συνεπάγεται τη διαχείριση αλιευτικής προσπάθειας στο σύνολο ή σε τμήμα των ζωνών ή των διαιρέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1, το σχέδιο αυτό επιφέρει ταυτόχρονα τις απαιτούμενες προσαρμογές στον παρόντα κανονισμό.

4. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την αξιολόγηση της εφαρμογής του καθεστώτος αλιευτικής προσπάθειας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Με βάση την έκθεση αυτή, το Συμβούλιο αποφασίζει για την τυχόν προσαρμογή του καθεστώτος.»

9. Επιπλέον, το άρθρο 4 του κανονισμού 1954/2003, το οποίο επιγράφεται «Αλιευτικά σκάφη μήκους δεκαπέντε μέτρων ή ολιγότερο», ορίζει:

«1. Η αλιευτική προσπάθεια αλιευτικών σκαφών μήκους, συνολικά, δεκαπέντε μέτρων ή ολιγότερο αξιολογείται συνολικά ανά αλιευτικό τομέα και ζώνη ή διαίρεση που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, κατά την περίοδο 1998 έως 2002.

2. Η αλιευτική προσπάθεια αλιευτικών σκαφών μήκους, συνολικά, δέκα μέτρων ή ολιγότερο αξιολογείται συνολικά ανά αλιευτικό τομέα και ζώνη ή διαίρεση που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, κατά την περίοδο 1998 έως 2002.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αλιευτική προσπάθεια αυτών των σκαφών περιορίζεται στο επίπεδο της αλιευτικής προσπάθειας που αξιολογείται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.»

10. Εξάλλου, ο κανονισμός 1954/2003 καθιερώνει ένα ειδικό καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας για μια βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη η οποία οριοθετείται στα ανοιχτά των ιρλανδικών ακτών. Η έβδομη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού διευκρινίζει συναφώς ότι «[μ]ια

ζώνη στα νότια και δυτικά της Ιρλανδίας έχει προσδιορισθεί ως ζώνη υψηλής συγκέντρωσης ιχθυδίων μπακαλιάρου. Η ζώνη αυτή υπόκειται σε ειδικούς περιορισμούς όσον αφορά τη χρήση βενθικών εργαλείων. Για τους ιδίους στόχους διατήρησης, θα πρέπει επίσης να υπόκειται σε ειδικές απαιτήσεις περιορισμού της προσπάθειας στο πλαίσιο του γενικού συστήματος που περιγράφεται ανωτέρω [...]».

11. Το ειδικό καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας το οποίο ισχύει για αυτή τη βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη, η οποία οριοθετείται επακριβώς στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1954/2003, ορίζεται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, κατά την οποία «τα κράτη μέλη αξιολογούν τα επίπεδα της αλιευτικής προσπάθειας αλιευτικών σκαφών μήκους, συνολικά, δέκα μέτρων ή λιγότερο, ως ετήσιο μέσο όρο της περιόδου 1998 έως 2002, όσον αφορά τη βενθική αλιεία, εξαιρουμένων εκείνων που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) 2347/2002, και την αλιεία χτενιών, καβουριών και καβουρομανών και κατανέμουν το αξιολογηθέν επίπεδο αλιευτικής προσπάθειας για καθέναν από αυτούς τους τύπους αλιείας».

12. Επιπλέον, το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 1954/2003 ορίζει ότι, βάσει των πληροφοριών που τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, η τελευταία «υποβάλλει στο Συμβούλιο [...] πρόταση κανονισμού για τον καθορισμό των μέγιστων επιπέδων ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας για κάθε κράτος μέλος και για κάθε ζώνη και τύπο αλιείας που καθορίζονται στα άρθρα 3 και 6».

13. Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, «[...] το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει για το μέγιστο επίπεδο ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1».

14. Κατ' εφαρμογήν των διατάξεων αυτών, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1415/2004, της 19ης Ιουλίου 2004, για καθορισμό της μέγιστης ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας για ορισμένες ζώνες και τύπους αλιείας [9].

15. Ο τελευταίος κανονισμός έχει γίνει και αυτός το αντικείμενο προσφυγής του Βασιλείου της Ισπανίας για την ακύρωσή του, προσφυγής που ασκήθηκε στην υπόθεση C-442/04 όπου η διαδικασία έχει ανασταλεί μέχρι την έκδοση αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση [10].

9 — ΕΕ L 258, σ. 1.

10 — Ενδεικτικά, θα αναφέρω και την ύπαρξη μιας προσφυγής ακυρώσεως η οποία ασκήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τον κανονισμό 1954/2003, και ειδικότερα με τα άρθρα του 3, 5, παράγραφος 1, 11, 13, στοιχείο β΄, και 15 (υπόθεση T-37/04, Região autónoma dos Açores κατά Συμβουλίου, η οποία τώρα εκκρεμεί ενώπιον του Πρωτοδικείου).

II — Οι λόγοι ακυρώσεως

16. Το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως των άρθρων 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003.

17. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται *παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας*.

18. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο θέσπισε το άρθρο 6 του κανονισμού 1954/2003 κατά *κατάχρηση εξουσίας*.

19. Στην Επιτροπή επετράπη να παρέμβει στην παρούσα δίκη [11].

11 — Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 2004. Επιπλέον, θα σημειώσω ότι το Δικαστήριο αποφάσισε, με διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, να αφαιρεθεί από τη δικογραφία της υπό κρίση υποθέσεως η από 29 Οκτωβρίου 2002 γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που το Βασίλειο της Ισπανίας είχε καταθέσει ως παράρτημα Ι του υπομνήματός του απαντήσεως.

III — Εκτίμηση

20. Εφόσον η προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε από το Βασίλειο της Ισπανίας αφορά μόνον τρία άρθρα του κανονισμού 1954/2003, πρέπει να διερωτηθούμε ως προς το παραδεκτό της προσφυγής αυτής.

Α — *Επί του παραδεκτού της προσφυγής*

21. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Δικαστήριο έθεσε ερωτήσεις στους διαδίκους σχετικά με το αν η προσφυγή είναι παραδεκτή με γνώμονα την πάγια νομολογία του ότι «η μερική ακύρωση μιας κοινοτικής πράξεως είναι δυνατή μόνον εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση δύνανται να αποσπαστούν από την υπόλοιπη πράξη» [12].

22. Το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρεί ότι η προσφυγή του είναι παραδεκτή. Ισχυρίζεται ιδίως ότι το συμφέρον του στην υπό κρίση υπόθεση περιορίζεται στα προσβαλλόμενα άρθρα και ότι, γενικά, ο κοινοτικός δικαστής πρέπει να αποφαίνεται μόνον επ' αυτού που ζητείται από τον προσφεύγοντα.

12 — Αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-239/01, Γερμανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. I-10333, σκέψη 33), και της 24ης Μαΐου 2005, C-244/03, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Συλλογή 2005, σ. I-4021, σκέψη 12). Βλ., στο ίδιο πνεύμα, και τις αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 1974, 17/74 Transocean Marine Paint κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1974, σ. 1063, σκέψη 21)· της 31ης Μαρτίου 1998, C-68/94 και C-30/95, Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. I-1375, σκέψη 256)· της 10ης Δεκεμβρίου 2002, C-29/99, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. I-11221, σκέψη 45), και της 21ης Ιανουαρίου 2003, C-378/00, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Συλλογή 2003, σ. I-937, σκέψη 30).

23. Το Συμβούλιο διατυπώνει αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της προσφυγής. Υποστηρίζει ιδίως ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η σχέση των προσβαλλομένων άρθρων, δηλαδή των άρθρων 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003, με τα άλλα άρθρα του εν λόγω κανονισμού. Παραδείγματος χάριν, παραθέτει τα άρθρα 7 έως 14 στα οποία περιλαμβάνονται μέτρα εφαρμογής των κανόνων που περιέχονται στα προσβαλλόμενα άρθρα. Θεωρεί ότι, αν το Δικαστήριο ακυρώσει τα άρθρα 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003, τα άρθρα του 7 έως 14 δεν θα έχουν πλέον νόημα καθόσον θα αφορούν την εφαρμογή ελεγκτικών μέτρων ενός αλιευτικού καθεστώτος το οποίο δεν θα υπάρχει πια.

24. Για τους λόγους αυτούς, το Συμβούλιο θεωρεί ότι το δικόγραφο της προσφυγής είναι κακογραμμένο και ότι το Βασίλειο της Ισπανίας έπρεπε να ζητήσει από το Δικαστήριο την ακύρωση και των άρθρων 7 έως 14 του κανονισμού 1954/2003.

25. Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι η υπό κρίση προσφυγή είναι απαράδεκτη, δεδομένου ότι τα άρθρα 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003 είναι η καρδιά του νέου καθεστώτος διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας και δεν μπορούν να χωριστούν από τον υπόλοιπο κανονισμό.

26. Συμμερίζομαι την άποψη που το Συμβούλιο και η Επιτροπή διατύπωσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

27. Συγκεκριμένα, νομίζω ότι τα άρθρα 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003 δεν μπορούν να χωριστούν από τον υπόλοιπο κανονισμό.

28. Όπως το Δικαστήριο έχει κρίνει κατ' επανάληψη, «η προϋπόθεση της δυνατότητας διαχωρισμού» των στοιχείων των οποίων ζητείται η ακύρωση δεν πληρούται «όταν η μερική ακύρωση μιας πράξεως θα είχε ως αποτέλεσμα να μεταβάλει την ουσία της πράξεως αυτής» [13].

29. Όσο για τη μέθοδο αναλύσεως που πρέπει να χρησιμοποιηθεί εν προκειμένω, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι «το ζήτημα αν η μερική ακύρωση μεταβάλλει την ουσία της προσβαλλόμενης πράξεως αποτελεί αντικειμενικό κριτήριο και όχι υποκειμενικό κριτήριο που συνδέεται με την πολιτική βούληση της αρχής που εξέδωσε την επίδικη πράξη» [14].

30. Στην υπό κρίση υπόθεση, ακριβώς αυτή η μέθοδος αναλύσεως με κάνει να θεωρήσω ότι η ακύρωση των άρθρων 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003 είναι ικανή να μεταβάλει αυτή ταύτη την ουσία του εν λόγω κανονισμού. Συγκεκριμένα, τόσο ο τίτλος του κεφαλαίου II («Καθεστώς διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας») όσο και το περιεχόμενο του κεφαλαίου αυτού, όπου περιλαμβάνονται τα τρία πιο πάνω άρθρα, αποδεικνύουν ότι πρόκειται για κύριες διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, χωρίς τις

13 — Προαναφερθείσα απόφαση Γαλλία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, σκέψη 13. Βλ., στο ίδιο πνεύμα, και τις προαναφερθείσες αποφάσεις Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 257· Επιτροπή κατά Συμβουλίου, σκέψη 46, και Γερμανία κατά Επιτροπής, σκέψη 34.

14 — Βλ., μεταξύ άλλων, την προαναφερθείσα απόφαση Γερμανία κατά Επιτροπής, σκέψη 37.

οποίες ο τελευταίος δεν θα έχει πια λόγο υπάρξεως.

31. Προς στήριξη της απόψεως αυτής, πρέπει να υπενθυμίσω ότι, κατά την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1954/2003, το αντικείμενό του συνίσταται στο να θεσμοθετηθεί «ένα νέο καθεστώς διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας» στις σχετικές ζώνες ICES και διαιρέσεις CECAF.

32. Το καθεστώς αυτό στηρίζεται, στην ουσία, στην από τα κράτη μέλη αξιολόγηση της αλιευτικής προσπάθειας που καταβλήθηκε από σκάφη συνολικού μήκους τουλάχιστον 15 μέτρων (άρθρο 3), συνολικού μήκους το πολύ 15 μέτρων (άρθρο 4) και, όσον αφορά τη βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη που βρίσκεται στα ανοιχτά των ιρλανδικών ακτών, συνολικού μήκους τουλάχιστον 10 μέτρων (άρθρο 6).

33. Τα κριτήρια που τα κράτη μέλη οφείλουν να εφαρμόσουν για να προβούν στην αξιολόγηση αυτή περιλαμβάνονται στα άρθρα 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003. Συνίστανται κυρίως στην αξιολόγηση των επιπέδων της αλιευτικής προσπάθειας ως ετήσιου μέσου όρου της περιόδου 1998 έως 2002 σε κάθε μία από τις σχετικές ζώνες, για τη βενθική αλιεία καθώς και την αλιεία που έχει ως αντικείμενο χτένια, καβούρια και καβουρομάνες (άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, και 6, παράγραφος 2), και στη συνολική αξιολόγηση της αλιευτικής προσπάθειας «ανά αλιευτικό τομέα και ζώνη ή διαίρεση που αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, κατά την περίοδο 1998 έως 2002» (άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2).

34. Κατά συνέπεια, από την ανάγνωση των προσβαλλομένων άρθρων προκύπτει ότι τα άρθρα αυτά ορίζουν τη μέθοδο αξιολογήσεως των επιπέδων της αλιευτικής προσπάθειας, καθώς και την περίοδο αναφοράς, δηλαδή την περίοδο 1998-2002, πράγμα που αποτελεί την ουσία του κανονισμού 1954/2003 καθόσον ο κανονισμός αυτός σκοπό έχει να εισαγάγει ένα νέο καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας.

35. Η ανάλυση αυτή επιβεβαιώνεται από τις πολυάριθμες παραπομπές στα προσβαλλόμενα άρθρα οι οποίες γίνονται από τα άλλα άρθρα του εν λόγω κανονισμού.

36. Θα σημειώσω, π.χ., ότι τα άρθρα 7, παράγραφοι 1 και 2, 8, παράγραφος 3, και 11, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 1954/2003 παραπέμπουν στους «τύπους αλιείας που καθορίζονται [ή αναφέρονται ή ορίζονται] στα άρθρα 3 και 6» του ίδιου κανονισμού.

37. Επιπλέον, στο κεφάλαιο ΙΙΙ που επιγράφεται «Καθεστώς ελέγχου», το άρθρο 13 του

κανονισμού 1954/2003, με το οποίο θεσπίζονται «ειδικές διατάξεις ελέγχου», αναφέρει, στο στοιχείο του α΄, τη «ζώνη που ορίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1» του εν λόγω κανονισμού.

38. Τέλος, θα παρατηρήσω ότι πολλές από τις τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής [15], τις οποίες επέφερε το άρθρο 14 του κανονισμού 1954/2003, θα καταστούν άνευ αντικειμένου αν ακυρωθούν τα άρθρα 3, 4 και 6 του τελευταίου κανονισμού.

39. Κατόπιν όλων αυτών, θεωρώ ότι η υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως είναι απαράδεκτη καθόσον αφορά τα άρθρα 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003 τα οποία αποτελούν την καρδιά του νέου καθεστώτος που εισήγαγε ο κανονισμός αυτός.

40. Ωστόσο, για την περίπτωση που το Δικαστήριο δεν συμμεριστεί την άποψη αυτή, θα εξετάσω επικουρικώς τους δύο λόγους ακυρώσεως που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας.

15 — ΕΕ L 261, σ. 1.

Β — *Επί του λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας*

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

41. Προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλει παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, το Βασίλειο της Ισπανίας ισχυρίζεται:

— αφενός, ότι η περίοδος αναφοράς 1998-2002 την οποία ο κανονισμός 1954/2003 όρισε ως βάση υπολογισμού της αλιευτικής προσπάθειας αντιστοιχεί σε μια περίοδο κατά την οποία το πιο πάνω κράτος μέλος, αντιθέτως προς τα άλλα κράτη μέλη, υπέκειτο σε ένα περιοριστικό σύστημα λόγω της προσχωρήσεώς του στην Κοινότητα και

— αφετέρου, ότι η οριοθέτηση της βιολογικώς ευαίσθητης ζώνης, για την οποία ισχύει ειδικό καθεστώς αλιευτικής προσπάθειας, συμπίπτει με την παλαιά ζώνη που αποκαλείται «Irish Box», σχετικά με την οποία το Βασίλειο της Ισπανίας πάλι υπέκειτο σε περιοριστικό καθεστώς.

42. Γενικότερα, το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρεί ότι το μεταβατικό καθεστώς στο οποίο υπέκειτο λόγω της προσχωρήσεώς του στην Κοινότητα έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2002 και ότι ο νέος κανονισμός δεν έπρεπε να επιλέξει ως περίοδο αναφοράς την περίοδο 1998-2002. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο, επιλέγοντας στον κανονισμό 1954/2003 την περίοδο αυτή για την αξιολόγηση της αλιευτικής προσπάθειας, διατήρησε τις δυσμενείς διακρίσεις που υπήρχαν στη ρύθμιση πριν από τον κανονισμό αυτόν.

43. Το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρεί επίσης ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη την οφειλόμενη στους κανόνες της Πράξεως Προσχωρήσεως ειδική κατάσταση του ισπανικού στόλου, πράγμα που συνιστά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας.

44. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, θεωρεί αντιθέτως ότι το καθεστώς που εισήγαγε ο κανονισμός 1954/2003 δεν δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις. Σημειώνει εν προκειμένω ότι ο περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας, η οποία αξιολογήθηκε αναλόγως της προσπάθειας που κατέβαλε κάθε εθνικός στόλος σε κάθε ζώνη και για κάθε τύπο αλιείας κατά την περίοδο 1998-2002, ισχύει για όλα τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη, όποια και αν είναι η ιθαγένειά τους.

45. Εξάλλου, το χρονικό κριτήριο που το Συμβούλιο χρησιμοποίησε στον εν λόγω κανονισμό είναι δικαιολογημένο, κατάλληλο και ανάλογο με τον σκοπό του Συμβουλίου να συμβάλει στη διατήρηση των αλιευτικών πόρων με την ελάττωση της αλιευτικής δραστηριότητας των κοινοτικών σκαφών στα δυτικά ύδατα.

46. Τέλος, όσον αφορά το ειδικό καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας στη βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη η οποία ορίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1954/2003, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η σχετική ζώνη δεν μπορεί να συγχέεται με το «Irish Box», το οποίο αφορούσαν οι κανονισμοί 685/95 και 2027/95, καθόσον η βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη αντιπροσωπεύει λιγότερο από το ένα τέταρτο της εκτάσεως του «Irish Box» και σημαντικό μέρος της ζώνης αυτής βρίσκεται έξω από το «Irish Box». Επιπλέον, μολονότι υπάρχουν άλλες ευαίσθητες ζώνες που χρήζουν προστασίας, τούτο δεν καθιστά ανώφελη την προστασία της ζώνης την οποία αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1954/2003.

2. Εκτίμηση

47. Νομίζω ότι το Συμβούλιο, όταν εξέδωσε τον κανονισμό 1954/2003, και ειδικότερα όταν θέσπισε τα άρθρα του 3, 4 και 6, δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, όπως η αρχή αυτή εξασφαλίζεται γενικά από το άρθρο 12 ΕΚ και, στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, από το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.

48. Κατά πάγια νομολογία, η δυσμενής διάκριση συνίσταται στην εφαρμογή διαφορετικών κανόνων σε όμοιες καταστάσεις ή στην εφαρμογή του ίδιου κανόνα σε διαφορετικές καταστάσεις [16].

49. Ωστόσο, όταν η διαφορετική μεταχείριση όμοιων καταστάσεων ή η πανομοιότυπη μεταχείριση διαφορετικών καταστάσεων δικαιολογείται αντικειμενικώς, δεν μπορεί να γίνει λόγος για δυσμενείς διακρίσεις [17].

50. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι βρίσκεται σε ειδική κατάσταση σε σχέση με τα άλλα κράτη μέλη, οπότε δεν έπρεπε να υποβληθεί στο ίδιο καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας με εκείνο που ισχύει για τα άλλα αυτά κράτη.

51. Είναι αλήθεια ότι το Βασίλειο της Ισπανίας από την προσχώρησή του στην Κοινότητα υπέκειτο σε ένα καθεστώς το οποίο συνεπαγόταν ορισμένους περιορισμούς σχετικά με την πρόσβαση στα κοινοτικά ύδατα και στους πόρους τους. Για να γίνουν καλύτερα αντιληπτά τα ουσιώδη στοιχεία του καθεστώτος αυτού και η σταδιακή υπαγωγή του Βασιλείου της Ισπανίας στο γενικό καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας, είναι σημαντικό να διευκρινιστεί η εξέλιξη των κανόνων που εν προκειμένω εφαρμόστηκαν σε αυτό το κράτος μέλος.

52. Η Πράξη Προσχωρήσεως ορίζει στα άρθρα της 156 έως 166 το καθεστώς προσβάσεως των πλοίων υπό ισπανική σημαία στα κοινοτικά ύδατα και στους πόρους τους. Το καθεστώς αυτό περιορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες των πλοίων αυτών σε ορισμένες ζώνες των κοινοτικών υδάτων. Παραδείγματος χάριν, το άρθρο 157 της Πράξεως Προσχωρήσεως ορίζει ότι «[μ]όνο τα πλοία που αναφέρονται στα άρθρα 158, 159 και 160 μπορούν να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στις ζώνες και με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται εκεί». Το άρθρο 158 προβλέπει εν προκειμένω κατάλογο 300 πλοίων τα οποία επιτρέπεται να ασκούν τις αλιευτικές τους δραστηριότητες στις διαιρέσεις ICES Vb, VI, VII, VIIIa, b και d, και θέτει τις προϋποθέσεις που διέπουν την ταυτόχρονη παρουσία πλοίων του καταλόγου αυτού στις παρατιθέμενες ζώνες. Επιπλέον, το ίδιο άρθρο εισάγει, προς το τέλος της παραγράφου 1, έναν αποκλεισμό σχετικά με την πρόσβαση στη ζώνη που αποκαλείται «Irish Box».

53. Το άρθρο 166 της Πράξεως Προσχωρήσεως διευκρινίζει ότι το καθεστώς που ορίζεται στα άρθρα 156 έως 164 της εν λόγω Πράξεως, περιλαμβανομένων των προσαρμογών που θα αποφασίσει το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 162 της Πράξεως αυτής, παραμένει σε ισχύ μέχρι τη λήξη της περιόδου του άρθρου 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 [18]. Η διάταξη

16 — Βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 23ης Φεβρουαρίου 1983, 8/82, Wagner (Συλλογή 1983, σ. 371, σκέψη 18)· της 13ης Νοεμβρίου 1984, 283/83, Racke (Συλλογή 1984, σ. 3791, σκέψη 7)· της 29ης Απριλίου 1999, C-311/97, Royal Bank of Scotland (Συλλογή 1999, σ. I-2651, σκέψη 26), και της 25ης Οκτωβρίου 2001, C-120/99, Ιταλία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2001, σ. I-7997, σκέψη 80).

17 — Απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, C-304/01, Ισπανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. I-7655, σκέψη 31 επ.).

18 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 24, σ. 1).

αυτή, την οποία επανέλαβε το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 [19], αφορά την περίοδο που έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2002.

54. Σύμφωνα με το άρθρο 162 της Πράξεως Προσχωρήσεως, όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1275/94, της 30ής Μαΐου 1994, για την προσαρμογή του καθεστώτος που προβλέπεται στα κεφάλαια «Αλιεία» της Πράξεως προσχωρήσεως της Ισπανίας και της Πορτογαλίας [20].

55. Κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, οι νέες διατάξεις για την προσαρμογή του καθεστώτος που προβλέπεται από την Πράξη Προσχωρήσεως «πρέπει να επιτρέψουν την πλήρη ένταξη της Ισπανίας και της Πορτογαλίας στο γενικό καθεστώς της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τηρώντας πλήρως το κοινοτικό κεκτημένο, και ιδίως την αρχή της σχετικής σταθερότητας, καθώς και τις εξαιρέσεις από την αρχή της ελεύθερης πρόσβασης στα ύδατα, όπως προβλέπονται στον [κανονισμό 3760/92]». Προς την ίδια κατεύθυνση, η τέταρτη και η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1275/94 διευκρινίζουν ότι «η ελεύθερη πρόσβαση στα ύδατα πρέπει να συνοδεύεται από πλαισίωση της αναπτυσσόμενης ικανότητας, ώστε να εξασφαλίζεται αντιστοιχία των μέσων προς τους διαθέσιμους πόρους», νοουμένου ότι «οι προσαρμογές αυτές δεν πρέπει να οδηγήσουν στην αύξηση των συνολικών επιπέδων των υφιστάμενων αλιευτικών προσπαθειών ανά ζώνες [ICEF] και [Cecaf], ούτε να θίξουν τους πόρους που υπόκεινται σε ποσοτικούς περιορισμούς αλιευμάτων».

56. Έτσι, το άρθρο 1 του κανονισμού 1275/94 ορίζει ότι, «από την 1η Ιανουαρίου 1996, τα καθεστώτα πρόσβασης στα ύδατα και τους πόρους που καθορίζονται στα άρθρα 156 έως 166 και 347 έως 353 της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, προσαρμόζονται και ενσωματώνονται στα κοινοτικά μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 του παρόντος κανονισμού, τα οποία ισχύουν για όλα τα κοινοτικά σκάφη». Επιπλέον, το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι «[τ]ο Συμβούλιο θεσπίζει [...] τα κοινοτικά μέτρα τα οποία καθορίζουν τους όρους και τους πόρους που υπόκεινται σε ειδικές ρυθμίσεις δυνάμει των άρθρων 156 έως 166 και 347 έως 353 της πράξης προσχώρησης [και ότι τα] μέτρα αυτά θα περιλαμβάνουν και περιορισμούς των ποσοστών εκμετάλλευσης». Τέλος, το άρθρο 3, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού διευκρινίζει ότι οι διατάξεις αυτές «πρέπει να τηρούν την αρχή της μη αύξησης της αλιευτικής προσπάθειας [...]».

57. Σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 3 του κανονισμού 1275/94, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 685/95 για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και αλιευ-

19 — Κανονισμός του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια (ΕΕ L 389, σ. 1). Ο κανονισμός αυτός καταργεί και αντικαθιστά τον κανονισμό 170/83. Με τη σειρά του, καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό 2371/2002.

20 — ΕΕ L 140, σ. 1.

τικούς πόρους της Κοινότητας (ΕΕ L 71, σ. 5). Κατά το άρθρο του 1, ο τελευταίος κανονισμός «καθορίζει με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 1996, τα κριτήρια και τις διαδικασίες για τη θέσπιση καθεστώτος διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας στις ζώνες [ICES] Vb, VI, VII, VIII, IX, X και [CECAF] 34.1.1., 34.1.2., 34.2.0».

58. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 685/95 ορίζει ότι, «[γ]ια κάθε τύπο αλιείας βενθικών ειδών που ορίζεται στο παράρτημα Ι, τα κράτη μέλη υπολογίζουν την αναγκαία αλιευτική προσπάθεια βάσει των κοινοτικών κριτηρίων αξιολόγησης των αλιευτικών προσπαθειών τα οποία καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ». Όσον αφορά το «Irish Box», η παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι τα σχετικά κράτη μέλη αξιολογούν την αλιευτική προσπάθεια στη ζώνη αυτή βάσει των υφισταμένων επιπέδων δραστηριότητας για τα πλοία τους, εξαιρουμένων όμως των πλοίων υπό ισπανική σημαία. Επιπλέον, η τελευταία περίοδος του άρθρου αυτού διευκρινίζει ότι στο «Irish Box» «ο αριθμός των πλοίων με ισπανική σημαία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 40 [...]».

59. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 685/95, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 2027/95 ο οποίος καθορίζει, για κάθε κράτος μέλος, το ανώτατο ετήσιο επίπεδο αλιευτικής προσπάθειας ανά τύπο αλιείας.

60. Τέλος, λαμβανομένου υπόψη ότι στις 31 Δεκεμβρίου 2002 έληξε το οριζόμενο στην Πράξη Προσχωρήσεως καθεστώς προσβάσεως σε ορισμένες αλιευτικές ζώνες και ορισμένους αλιευτικούς πόρους, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 1954/2003 ο οποίος, με το άρθρο του 15, κατήργησε τους κανονισμούς 685/95 και 2027/95.

61. Η πιο πάνω περιγραφή του εφαρμοστέου στο Βασίλειο της Ισπανίας καθεστώτος διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας επιβεβαιώνει ότι το εν λόγω κράτος μέλος υπέκειτο από την προσχώρησή του μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002 σε ορισμένους περιορισμούς σχετικά με την πρόσβαση σε ορισμένες αλιευτικές ζώνες και σε ορισμένους αλιευτικούς πόρους.

62. Αποδεικνύει επίσης ότι η κατάσταση του Βασιλείου της Ισπανίας ευθυγραμμίστηκε σταδιακά με αυτή των άλλων κρατών μελών, αρχής γενομένης με τους κανονισμούς 1275/94 και 685/95, ενώ διατήρησε ορισμένες ιδιαιτερότητες μέχρι τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

63. Έτσι, κατά την περίοδο αναφοράς 1998-2002 την οποία επέλεξε ο κανονισμός 1954/2003, η κατάσταση του Βασιλείου της Ισπανίας είχε ορισμένα ιδιαίτερα γνωρίσματα σε σχέση με τα άλλα κράτη μέλη, όπως ο περιορισμός σε 40 του αριθμού των ισπανικών πλοίων που μπορούσαν να είναι συγχρόνως παρόντα στο «Irish Box».

64. Κατά συνέπεια, πρέπει να εξακριβωθεί αν δικαιολογείται αντικειμενικώς η εφαρμογή, βάσει των άρθρων 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003, στο Βασίλειο της Ισπανίας του ίδιου καθεστώτος διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας με το εφαρμοστέο στα άλλα κράτη μέλη, το οποίο βασίζεται κυρίως στο ότι λαμβάνονται υπόψη τα επίπεδα της αλιευτικής προσπάθειας που καταβλήθηκε κατά το χρονικό διάστημα από το 1998 μέχρι το 2002.

65. Θα σημειώσω ευθύς εξ αρχής ότι ο εν λόγω κανονισμός επέλεξε μια μέθοδο αξιολογήσεως της αλιευτικής προσπάθειας στηριζόμενη σε ένα αντικειμενικό κριτήριο, δηλαδή την αλιευτική προσπάθεια που όντως καταβλήθηκε κατά τη διάρκεια μιας πρόσφατης και αντιπροσωπευτικής περιόδου. Η πιο πάνω περίοδος αναφοράς είναι η ίδια για όλα τα κράτη μέλη. Όπως απέδειξε το Συμβούλιο, ο προβλεπόμενος στα άρθρα 3, 4 και 6 του κανονισμού 1954/2003 περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας αναλόγως της προσπάθειας που καταβλήθηκε από κάθε εθνικό στόλο, σε κάθε ζώνη και για κάθε τύπο αλιείας, κατά το χρονικό διάστημα από το 1998 μέχρι το 2002, ισχύει για όλα τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη, όποια και αν είναι η ιθαγένειά τους.

66. Θεωρώ ότι το κριτήριο που χρησιμοποιήθηκε από το Συμβούλιο για να περιοριστεί η αλιευτική προσπάθεια αναλόγως της προσπάθειας που καταβλήθηκε σε μια πρόσφατη περίοδο, πέραν του ότι έχει αντικειμενικό χαρακτήρα, δικαιολογείται για να εξασφαλιστεί η διατήρηση των αλιευτικών πόρων.

67. Συγκεκριμένα, πρέπει να σημειωθεί ότι το νέο καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας, το οποίο εισήγαγε ο κανονισμός 1954/2003, έχει ακριβώς ως σκοπό «να διασφαλισθεί ότι δεν θα αυξηθούν τα συνολικά επίπεδα της υφιστάμενης αλιευτικής προσπάθειας» [21]. Εξάλλου, η ανάγκη τηρήσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας των αλιευτικών δραστηριοτήτων έχει αναγνωριστεί κατ' επανάληψη από τον κοινοτικό νομοθέτη [22].

68. Ο σκοπός «γενικού περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας» [23] καθιστά αναγκαία τη διατήρηση των ανωτάτων επιπέδων ετήσιας αλιευτικής προσπάθειας ανά ομάδα ειδών, ζώνη και τύπο αλιείας και ανά κράτος μέλος. Θα σημειώσω εν προκειμένω ότι η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1415/2004, ο οποίος έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό του ετησίου ανωτάτου επιπέδου αλιευτικής προσπάθειας για κάθε κράτος μέλος και για κάθε ζώνη και τύπο αλιείας που ορίζεται στα άρθρα 3 και 6 του κανονισμού 1954/2003, ορίζει ότι το επίπεδο αυτό «θα πρέπει να είναι ίσο με τη συνολική αλιευτική προσπάθεια, που ασκήθηκε κατά την πενταετή περίοδο από το 1998 έως το 2002 από τα [πλοία υπό σημαία κράτους μέλους], διαιρούμενη διά του αριθμού πέντε».

69. Υπό τις συνθήκες αυτές, νομίζω ότι ήταν αντικειμενικώς δικαιολογημένο, με γνώμονα τον σκοπό μη αυξήσεως της αλιευτικής προσπάθειας, να θεσμοθετηθεί το 2003, για

21 — Τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1954/2003.

22 — Βλ., μεταξύ άλλων, την τρίτη αιτιολογική σκέψη και το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1275/94, καθώς και την τρίτη αιτιολογική σκέψη και το άρθρο 3, παράγραφος 2, σημείο iii, του κανονισμού 685/95.

23 — Πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1954/2003.

όλα τα κράτη μέλη, ένα καθεστώς που περιορίζει την προσπάθεια αυτή με βάση την προσπάθεια που καταβλήθηκε από κάθε κράτος μέλος, όσον αφορά τους σχετικούς τύπους αλιείας, κατά το χρονικό διάστημα από το 1998 μέχρι το 2002.

70. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, θεωρώ ότι το κατά τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού 1954/2003 γενικό καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως γενεσιουργό δυσμενών διακρίσεων.

71. Τέλος, όσον αφορά τη βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη που ορίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1954/2003, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η επικάλυψη του «Irish Box» από την εν λόγω ζώνη είναι περιορισμένη, καθόσον η βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη καλύπτει λιγότερο από το μισό του «Irish Box»[24]. Υπό τις συνθήκες αυτές, δύσκολα μπορεί να υποστηριχθεί ότι το περιοριστικό καθεστώς, στο οποίο το Βασίλειο της Ισπανίας υπέκειτο εντός του «Irish Box», βάσει του κανονισμού 685/95, κατά το χρονικό διάστημα από το 1998 έως το 2002, παρατάθηκε, εις βάρος αυτού του κράτους μέλους, με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1954/2003. Περαιτέρω, η μέθοδος αξιολογήσεως της αλιευτικής προσπάθειας στην κατά το άρθρο αυτό βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη στηρίζεται και αυτή σε αντικειμενικό κριτήριο, δηλαδή στην αλιευτική προσπάθεια που όντως καταβλήθηκε από σκάφη συνολικού μήκους τουλάχιστον 10 μέτρων, ως ετήσιο μέσο όρο του χρονικού διαστήματος από το 1998 έως το 2002, πράγμα που, επιπλέον, νομίζω ότι δικαιολογείται με γνώμονα τον σκοπό περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας σε μια ζώνη με υψηλή συγκέντρωση ιχθυδίων μπακαλιάρου.

72. Κατά συνέπεια, θεωρώ ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας είναι αβάσιμος και επομένως απορριπτέος.

Γ — *Επί του λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο θέσπισε το άρθρο 6 του κανονισμού 1954/2003 κατά κατάχρηση εξουσίας*

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

73. Με τον πιο πάνω δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο θέσπισε το άρθρο 6 του κανονισμού 1954/2003 κατά κατάχρηση εξουσίας καθόσον ο πραγματικός σκοπός της οριοθετήσεως της βιολογικώς ευαίσθητης ζώνης δεν ήταν η διατήρηση των ιχθυδίων μπακαλιάρου, αλλά η παράταση των περιορισμών στους οποίους ο στόλος του ήδη υπέκειτο στο «Irish Box».

74. Συγκεκριμένα, το Βασίλειο της Ισπανίας θεωρεί ότι, αν ο επιδιωκόμενος σκοπός ήταν

24 — Βλ. τους χάρτες που επισυνάπτονται στο υπόμνημα απαντήσεως του Συμβουλίου και στο υπόμνημα παρεμβάσεως της Επιτροπής.

όντως η διατήρηση των ιχθυδίων μπακαλιάρου, πανομοιότυπα μέτρα με εκείνα που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 1954/2003 έπρεπε να εφαρμοστούν σε άλλες ζώνες των δυτικών υδάτων. Εξάλλου, ισχυρίζεται ότι η λήψη τέτοιου είδους τεχνικών μέτρων διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) 850/98 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω τεχνικών μέτρων προστασίας των νεαρών θαλάσσιων οργανισμών [25].

75. Αντιθέτως, το Συμβούλιο θεωρεί, αφενός, ότι η δυνατότητα να ληφθούν, στο πλαίσιο του κανονισμού 850/98, μέτρα απαγορεύσεως ή προσωρινής παύσεως της αλιείας ενός συγκεκριμένου είδους δεν έχει συνέπειες για τη νομιμότητα ή τη σκοπιμότητα των προσβαλλομένων μέτρων και, αφετέρου, ότι ο κανονισμός 1954/2003 έχει ως νομική βάση το άρθρο 37 ΕΚ, το οποίο είναι πανομοιότυπο με τη νομική βάση που θα χρησιμοποιούνταν σε περίπτωση λήψεως ενός τεχνικού μέτρου για τη διατήρηση των ιχθυδίων μπακαλιάρου στο πλαίσιο του κανονισμού 850/98. Επομένως, καμία ειδική διαδικασία δεν καταστρατηγήθηκε από το Συμβούλιο.

76. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο κοινοτικός νομοθέτης έχει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όταν πρόκειται να αξιολογήσει μια περίπλοκη οικονομική κατάσταση, όπως συμβαίνει με την κοινή αλιευτική πολιτική. Επιπλέον, υπογραμμίζει ότι το ειδικό καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας στη βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη λαμβάνει υπόψη την υψηλή συγκέντρωση ιχθυδίων μπακαλιάρου στη ζώνη αυτή και ότι ο σκοπός του καθεστώτος αυτού είναι να προστατευθεί η εν λόγω ζώνη με το να εξασφαλιστεί ότι η μέγιστη αλιευτική προσπάθεια που έχει καθοριστεί για τα δυτικά ύδατα δεν θα μπορέσει να καταβληθεί εντός της ζώνης αυτής. Τέλος, κατά την Επιτροπή το γεγονός ότι μπορούν να υπάρχουν άλλες βιολογικώς ευαίσθητες ζώνες ή ότι είναι νοητά άλλα μέτρα δεν μπορεί να αποδείξει ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας ούτε ότι υπερέβη κατάφωρα τα όρια του περιθωρίου του εκτιμήσεως.

2. Εκτίμηση

77. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, «μια απόφαση εκδίδεται κατά κατάχρηση εξουσίας όταν από αντικειμενικές, κρίσιμες και συγκλίνουσες ενδείξεις προκύπτει ότι εκδόθηκε με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό άλλο εκτός του υπ' αυτής αναφερομένου ή την καταστρατήγηση της διαδικασίας που προβλέπεται ειδικά στη Συνθήκη για την αντιμετώπιση των οικείων περιστάσεων» [26].

78. Όπως το Συμβούλιο και η Επιτροπή, έτσι και εγώ δεν νομίζω ότι η θέσπιση του

25 — ΕΕ L 125, σ. 1.

26 — Βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ. (Συλλογή 1988, σ. I-4023, σκέψη 24), και της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-110/97, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2001, σ. I-8763, σκέψη 137).

άρθρου 6 του κανονισμού 1954/2003 συνιστά κατάχρηση εξουσίας από μέρους του Συμβουλίου.

79. Συγκεκριμένα, αφενός, το Βασίλειο της Ισπανίας δεν αποδεικνύει ότι το ειδικό καθεστώς διαχειρίσεως της αλιευτικής προσπάθειας το οποίο ισχύει για τη βιολογικώς ευαίσθητη ζώνη θεσμοθετήθηκε κατά κύριο λόγο με άλλον σκοπό από εκείνον που συνίστατο στο να ευνοηθεί η διατήρηση των ιχθυδίων μπακαλιάρου.

80. Αφετέρου, θεωρώ ότι ούτε το γεγονός ότι τεχνικά μέτρα για την προστασία νεαρών θαλασσίων οργανισμών μπορούν να εμπίπτουν και σε άλλον κανονισμό ούτε το γεγονός ότι μπορούν να υπάρχουν άλλες βιολογικώς ευαίσθητες ζώνες αποδεικνύουν εν προκειμένω ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

81. Επομένως, θεωρώ ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

IV — Συμπέρασμα

82. Κατόπιν των ανωτέρω προτείνω στο Δικαστήριο, κυρίως, να κηρύξει απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε από το Βασίλειο της Ισπανίας και να καταδικάσει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα, ενώ η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

83. Επικουρικώς, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε από το Βασίλειο της Ισπανίας και να καταδικάσει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα, ενώ η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.